

«Χίλιοι μαθητές ήσαν στον οίκο του πατέρα μου, πεντακόσιοι μελετούσαν Τορά και πεντακόσιοι μελετούσαν Ελληνική σοφία!» (Ταλμουδ Σοτά, 49β), με αυτό το Ταλμουδικό ρητό στον υπότιτλο ξεκινά το νέο έργο του Ραβίνου Λάρισας σοφολογιότατου Ηλία Σαμπετάι «**Ιουδαίοι και Έλληνες. Διαχρονικοί διαλογισμοί**», που **κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Καπόν** και παρουσιάστηκε στις 16.2.2017 στο κατάμεστο δημοτικό θέατρο ΟΥΗΛ.

Για την αρμονική συνύπαρξη των δύο λαών μέσα στο πέρασμα των χρόνων και πώς αυτή αποτυπώνεται στις σελίδες του βιβλίου, μίλησε κατά τον χαιρετισμό της η εκδότρια και επιμελήτρια του πονήματος Ραχήλ Μισδραχή Καπόν.

«Οι Ιουδαίοι και οι Έλληνες είδαν καθένας τον εαυτό τους ως ξεχωριστό και πρωτοπόρο έθνος ανάμεσα στα άλλα έθνη της οικουμένης. Από τη στιγμή που πρωτογνωρίστηκαν την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου, οι δύο αυτοί λαοί, συναντώνται και συνομιλούν αδιάκοπα μέσω της φιλοσοφίας και της θεολογίας ως φορείς πρωτοποριακών πνευματικών ρευμάτων», επισημάνθηκε κατά την παρουσίαση του βιβλίου. «Αυτή η εκδήλωση έχει μια θετική αύρα», ανέφερε ο δήμαρχος Λαρισαίων Απόστολος Καλογιάννης για να προσθέσει μεταξύ άλλων ότι «η παρουσία της Ισραηλιτικής Κοινότητας στην πόλη μάς γεμίζει με γνώση».

«Το συγκεκριμένο βιβλίο είναι ένας αληθινός θησαυρός γνώσεων που αναδεικνύει τη συμπόρευση των δύο λαών. Μιλά για την επιρροή του ενός πολιτισμού επί του άλλου», σημείωσε ο πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Λάρισας Μώρις Μαγγρίζος. Την εκδήλωση χαιρέτισε και ο πρόεδρος του Περιφερειακού Συμβουλίου Θεσσαλίας Γρ. Παπαχαραλάμπους.

«Οι Ιουδαίοι, εξαιτίας του Μονοθεϊστικού πιστεύω τους, διαφοροποιήθηκαν από τα άλλα πολυθεϊστικά και ειδωλολατρικά έθνη. Η ιδιαιτερότητα του Ιουδαϊσμού και ο διαχωρισμός του από τις άλλες θρησκευτικές διδασκαλίες δεν υποδηλώνει αντιπαλότητα προς άλλες θρησκευτικές και πολιτιστικές παραδόσεις, αλλά υπογραμμίζει πως η πρόσκληση της Τορά, δηλαδή των Βιβλικών κειμένων προς το Ισραήλ είναι να καταστεί "έθνος άγιον" και "βασίλειον ιεράτευμα", που θα μεταφέρει το Μονοθεϊστικό μήνυμα στα πέρατα της οικουμένης», ανέφερε μεταξύ άλλων ο Ραβίνος Ισαάκ Μιζάν για να προσθέσει ότι «οι Έλληνες, εξαιτίας της φιλοσοφικής τους ωριμότητας και της καλλιπούς Ελληνικής γλώσσας, θεώρησαν το πολιτιστικό επίπεδο των άλλων λαών κατώτερο του δικού τους, και τα γλωσσικά ιδιώματα των άλλων λαών ασυνάρτητους και ακαλλιέργητους ήχους, βαρβαρισμούς. Η γλωσσική και πολιτιστική διάκριση Ελλήνων και Βαρβάρων κατέστη από τον 4ο αιώνα ηπιότερη, λιγότερο άκαμπτη. Ήταν σύνηθες για τους Βαρβάρους, υιοθετώντας την ελληνική γλώσσα, τα ήθη και τις παραδόσεις των Ελλήνων, να εξελιχθούν σε ελληνίζοντες. Ήταν η απαρχή μιας γόνιμης περιόδου συνύπαρξης και συνεργασίας λαών και κοινωνιών. Από τη στιγμή που πρωτογνωρίστηκαν την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου, οι δύο αυτοί λαοί, Ιουδαίοι και Έλληνες, συναντώνται και συνομιλούν αδιάκοπα μέσω της φιλοσοφίας και της θεολογίας ως φορείς πρωτοποριακών πνευματικών ρευμάτων».

Κατά τη διάρκεια της παρουσίασης έγιναν ιδιαίτερες αναφορές για τη στάση του Μεγάλου Αλεξάνδρου, για το βιβλίο μίλησε επίσης ο ίδιος ο συγγραφέας αλλά και ο καθηγητής στο τμήμα Θεολογίας του ΑΠΘ Μιλτιάδης Κωνσταντίνος.

Την εκδήλωση συντόνισε η διευθύντρια του Γαλλικού Ινστιτούτου Λάρισας Χρύσα Βουλγαράκη.

ΠΗΓΗ: [ιστοσελίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ](#)